

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Boico, Anatolie Țurcan

judecând, în lipsa părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Vladislav Harti și de către avocatul Ion Dodon în numele succesorului părții vătămate Nina Antoceanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2019, în cauza penală prindu-l pe

Gheciu Sergiu XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 28.10.2015-24.09.2018;

2. instanța de apel: 01.11.2018-20.12.2019;

3. instanța de recurs: 10.07.2020-02.02.2021.

a c o n s t a t a t

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 septembrie 2018, s-a încetat procesul penal privind învinuirea lui Gheciu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal și s-a liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. 1 lit. a) Cod penal.

Gheciu Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. 3 lit. b) Cod penal și a fost condamnat în baza acestei legi la 3 ani și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Gheciu Sergiu a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Antoceanu Nina către Gheciu Sergiu privind repararea prejudiciului material și moral și s-a încasat din contul lui

Gheciu Sergiu în beneficiul lui Antoceanu Nina prejudiciul moral în mărime de 40000 lei, în rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 07 iulie 2014, aproximativ la ora 21:46, conducătorul auto Gheciu Sergiu, conducea autoturismul de model „Volvo 740” cu numărul de înmatriculare XXXXX, deplasându-se în mun. Chișinău, pe str. Mihai Eminescu, din direcția str. Mitropolitul Varlaam spre str. Columna. În timpul deplasării, în apropierea blocului cu numărul 68, situat pe str. Mihai Eminescu din mun. Chișinău, conducătorul auto Gheciu Sergiu nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, în consecință lovind pietonul Antoceanu Ion. În rezultatul accidentului rutier menționat supra, pietonul Antoceanu Ion a decedat, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1347 din 21 octombrie 2014, s-a stabilit că decesul cet. Antoceanu Ion a survenit în rezultatul revărsatelor sanguine în trunchiul cerebral ca consecință a traumei cranio-cerebrale deschise. Ulterior, după comiterea accidentului rutier respectiv, numitul Gheciu Sergiu, a părăsit locul accidentului rutier.

Prin acțiunile sale intenționate, Gheciu Sergiu a săvârșit infracțiunile prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 din Cod penal, pe semnele: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane și părăsirea locului accidentului rutier, de către persoana care conducea mijlocul de transport, după ce a provocat accidentul rutier soldat cu decesul persoanei.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Talpa Radu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță și a-l recunoaște culpabil pe Gheciu Sergiu în baza prevederilor art. 264 alin. 3 lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului procurorul a indicat că, instanța de judecată a apreciat corect probele administrate de organul de urmărire penală, însă nu a luat în

considerație gravitatea infracțiunii incriminate și în opinia acuzării, nu a stabilit o pedeapsă care ar duce la corectarea și reeducarea inculpatului Gheciu Sergiu, precum și restabilirea echității.

Totodată, acuzarea a menționat că de la comiterea accidentului soldat cu decesul pietonului, inculpatul Gheciu Sergiu până în prezent, nu a manifestat careva dorință și nu a reparat succesorului părții vătămate prejudiciul material și moral, precum și faptul că de la momentul de când acesta a comis fapta, avea intenția de a se eschiva cu rea credință pentru acțiunile comise.

3.2. Succesorul părții vătămate Antoceanu Nina, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță și stabilirea unei pedepse penale echitabile inculpatului Gheciu Sergiu, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

În motivarea apelului, succesorul părții vătămate a indicat că, nu a existat motiv pentru aplicarea de către instanța de fond a art. 90 Cod penal, or, inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoare reală.

Suma de 40000 lei acordată de prima instanță cu titlu de prejudiciu moral, nu este echitabilă în raport cu acțiunile ilicite ale inculpatului și prejudiciul moral cauzat de acesta, mai mult decât atât, aceasta nu constituie o despăgubire adecvată pentru încălcarea de către inculpat al dreptului la viață al soțului Antoceanu Ion, garantat de art. 2 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

3.3. Avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului Gheciu Sergiu, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului declarat, apelantul a menționat că, nici o probă din cele enumerate de instanța de fond nu confirmă vinovăția lui Gheciu Sergiu în comiterea infracțiunilor imputate. La examinarea fondului, s-a încălcat dreptul inculpatului la apărare, or, instanța a respins cererea apărătorului la refuzul reprezentantului acuzării de proba cu martorul Bivol Mariana, la cererea de preluarea probei acuzării declarații Bivol Mariana care a fost audiată la urmărirea penală (f.d.14 VI și f.d. 142,143, V2) și care a relatat la urmărirea penală că nu Gheciu și nu automobilul de marca „VOLVO 740” a fost implicat în accident, ci o rutieră de culoare albă, încălcând flagrant cerințele art. 328 pct. 1, 2 Cod de procedură penală, motivînd că cauza penală se află în instanța de fond pe rol din anul 2014. Prin aceeași decizie, instanța a respins proba apărării - declarațiile martorului Radu Railean, la fel prin aceeași motivare.

În opinia apărării, prin acțiunile enunțate, instanța de fond a încălcat vădit principiul „egalității armelor în proces”, încălcînd cu rea credință dreptul inculpatului

de a prezenta probe care ar elucida nevinovăția sa de cele imputate de organul de urmărire penală. Ca urmare, cumulul de probe prezentate de către acuzare nu denotă vinovăția lui Gheciu Sergiu, poartă un caracter declarativ, de presupuneri și fapte care pun la dubii serioase vinovăția inculpatului.

La fel, a indicat că acuzarea nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente, cum ar fi raport de expertiză care ar fi demonstrat faptul că cioburile de culoare oranj și străveziu ridicate de la locul accidentului fiind suprapuse la avertizorul de stînga a autoturismului „Volvo 740” cu numărul de înmatriculare XXXXX coincid, și sunt parte componentă a acestui avertizor. Un raport de expertiză care ar confirma faptul că pe hainele defunctului există particule componente ale autoturismului „Volvo 740” cu numărul de înmatriculare XXXXX, ca particule de plastic în vopsea. Un raport de expertiză care ar demonstra că pe autoturismul cu numărul de înmatriculare XXXXX, ar fi fost depistate particule din hainele defunctului sau urme de sînge care ar fi coincis cu grupa sanguină a defunctului. Imprimări de la camerele de luat vederi pe traseul str. M. Eminescu, mun. Chișinău și sat. Măgdăcești unde locuiește inculpatul, în seara de 07.07.2014, necățînd la faptul că sunt o mulțime de camere care ar demonstra că autoturismul „Volvo 740” cu numărul de înmatriculare XXXXX”, pe parcursul traseului a fost fixat cu avertizorul de stînga avariat și cu alte deteriorări. Cu atît mai mult, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că autoturismul „Volvo 740” cu numărul de înmatriculare XXXXX pe parcursul anilor de folosire de Gheciu Sergiu a fost implicat în mai multe accidente rutiere în urma cărora la autoturism a fost accidentată fara stîngă și avertizorul stîng.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2019, au fost respinse apelurile procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Talpa Radu, și succesoriului părții vătămate Antoceanu Nina.

Prin aceeași decizie, s-a dispus admiterea apelului declarat de către avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului Gheciuc Sergiu, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gheciu Sergiu, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

La fel, a fost respinsă acțiunea civilă înaintată de către Antoceanu Nina împotriva lui Gheciu Sergiu, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, Gheciu Sergiu este învinuit de organul de urmărire penală de comiterea unui accident rutier, care s-a soldat cu decesul persoanei și după care a părăsit locul accidentului rutier care a avut loc pe data de 07 iulie 2014, aproximativ la ora 21:46, în mun. Chișinău, str. Mihai Eminescu nr. 68, însă partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și

concludente care ar confirma cu certitudine că anume accidentul rutier care a avut loc pe data de 07 iulie 2014, aproximativ la ora 21:46, în mun. Chișinău, str. Mihai Eminescu nr.68, ar fi fost produs cu automobilul de model "Volvo 740" cu numărul de înmatriculare XXXXX, la volanul căruia se afla Gheciu Sergiu, iar cioburile de sticlă care au fost ridicate de la fața locului nu confirmă cu certitudine că acestea au fost de la automobilul de model "Volvo 740" cu numărul de înmatriculare XXXXX, or, însăși din rapoartele de expertiză judiciară nr. 874/956/885/103 CML din 01.07.2015, nr. 7194 din 28.07.2015, 6721 din 28.07.2014, se confirmă că cioburile de masă plastică ridicate în timpul cercetării la fața locului din 07.07.2014, constituie fragmente de la semnalizatorul de viraj din partea stîngă pentru automobilele de model „Volvo 740/760” produs în anul 1990.

Mai mult ca atât, reieșind din informația prezentată de Agenția Servicii publice din 05.06.2019, se constată că în Republica Moldova sunt înmatriculate automobilele de model „ Volvo 740/760”, conform Registrului de stat al Transporturilor la data de 01.06.2019 - „Volvo 740” în număr de 368, iar de model „Volvo 760” în număr de 93.

De asemenea, Colegiul penal a reținut că, automobilul de model „Volvo-740” cu numărul de înmatriculare XXXXX anterior a fost implicat în accidente rutiere, fapt confirmat prin dosarul de daună nr. R/11/179 din 26.05.2011. În acest context, instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Răilean Radion, care a declarat că anterior pînă la 2014 a reparat automobilul de model „Volvo-740”, cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Totodată, Colegiul penal a constatat că, partea acuzării nu a prezentat probe care ar indica direct că anume Gheciu Sergiu a comis accidentul rutier care s-a soldat cu decesul persoanei, or, accidentul rutier s-a produs la data de 07.07.2014, aproximativ la ora 21:46, în mun. Chișinău, str. Mihai Eminescu nr.68, adică în centrul orașului unde sunt instalate mai multe camere care înregistrează video, limitându-se numai la ridicarea de la Rebeca Vadim înregistrările video de la camerele de supraveghere a SRL „Cerex-R”, care nu confirmă vinovăția inculpatului, fapt care a fost omis de organul de urmărire penală în vederea acumulării probatoriului, or organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

La caz, instanța de apel a constatat că, din declarațiile martorului Cavcaliuc Gheorghe care a declarat că „(...) la fața locului erau două doamne, din care o doamnă i-a spus că victima a fost tamponată de un microbuz de culoare albă, care a fugit de la fața locului (...)”, declarații care colaborează cu declarațiile martorului Bivol Mariana care a declarat că „(...) a văzut cum victima a fost tamponată de un microbuz de culoare albă (...)”. Astfel, se constată că organul de urmărire penală nu a verificat

această versiune și prin urmare nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei pentru stabilirea adevărului.

Referitor la informația privind apelurile efectuate de pe numărul de telefon XXXXX, a medicului Vlad Ion, prin care s-a stabilit că ultimul a fost telefonat la data de 08.07.2014, la orele 07:49, 08:35 și 09:02, de pe numărul de telefon XXXXX, care aparține lui Gheciu Sergiu, Colegiul penal a constatat că, din această informație nu rezultă faptul că inculpatul s-ar fi interesat de soarta victimei, or însăși din raportul lui Neculai Stanislav, prin care s-a stabilit că la 07.07.2014, de către medicul Vlad Ion s-a apropiat o persoană necunoscută, rugându-l să acorde ajutor părții vătămate pentru a-i salva viața. Mai mult, din materialele cauzei rezultă că inculpatul Gheciu Sergiu era cunoscut cu medicul Vlad Ion pînă la producerea accidentului rutier din 07.07.2014.

Prin urmare, în opinia instanței de apel, probele prezentate de partea acuzării, în principal, declarațiile succesului victimei, a martorilor Batrîncea Sergiu, Roșca Valentin, Marian Octavian, Neculai Stanislav, Gheciu Victor, Rusu Vitalie, Cavcaliuc Gheorghe, rapoartele de expertiză judiciară nr. 874/956/885/103 CML din 01.07.2015, nr. 7194 din 28.07.2015, 6721 din 28.07.2014 etc., nu indică la faptul că Gheciu Sergiu la data de 07.07.2014, aproximativ la ora 21:46, în mun. Chișinău, str. Mihai Eminescu nr.68, ar fi condus automobilul de model „Volvo 740”, care a produs un accident rutier, în urma căruia a decedat victima Antonceanu Ion.

Probatoriul prezentat nu permite a concluziona că inculpatul a fost implicat în comiterea faptelor de care este învinuit. Cu referire la principiul prezumției nevinovăției, instanța de judecată, în astfel de cazuri, este obligată să stabilească versiunea favorabilă inculpatului, deoarece probatoriul prezentat de partea acuzării nu înlătură dubiul rezonabil că inculpatul nu a comis fapta respectivă.

În asemenea condiții, luînd în considerare probele care indică că automobilul inculpatului a participat anterior într-un alt accident și a fost reparat pînă la data producerii accidentului, luînd în considerare faptul că nu sunt martori oculari al momentului tamponării (chiar martorul acuzării nu a observat momentul impactului, fiind convinsă, în baza percepției proprii, că victima a fost tamponată de un alt vehicul), Colegiul penal a considerat că nu au fost prezentate suficiente probe ce ar răsturna prezumția nevinovăției.

Astfel, instanța de apel a conchis că, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Gheciu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. 3 lit. b) Codul penal și art.266 Codul penal, sunt pripite și contradictorii analizei acțiunilor inculpatului, raportate la situația de fapt și de drept, astfel că în cazul de față instanța de fond a făcut o interpretare greșită a acțiunilor inculpatului, ignorând probatoriul administrat la caz.

Prin cumul probelor cercetate în cauza dată, Colegiul penal a concluzionat că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmarea vinovăția inculpatului Gheciu Sergiu astfel, se constată că faptele nu au fost comise de inculpat. În susținerea acestei concluzii, Colegiul penal a reitarat că potrivit art. 8, 26 alin. (3), 27 alin. (2), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul nu este în drept să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii și nici o dovadă nu are putere probantă dinaintea stabilită. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

5.1. În temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală de către procuror, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorul susține că, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Gheciu Sergiu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. 3 lit. b) Codul penal și art.266 Codul penal, or, pe lângă declarațiile martorilor audiați, vinovăția inculpatului rezultă și din procesul verbal de examinare 14.07.2014, prin care a fost examinat automobilul ridicat la 11 iulie 2014, de model „Volvo740” cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate inculpatului Gheciu Sergiu și s-a stabilit că pe bara de protecție a automobilului sunt urme de vopsea, pe semnalizatorul din partea dreapta la fel, din tabelul fotografic se observă că fara stângă și semnalizatorul stâng diferă de cel drept, semnalizatorul stâng fiind mai deschis la culoare decât cel drept. Pe bara de protecție sunt semne de deteriorare, la fel și pe capotă este o îndoitură. S-a stabilit că și grila radiatorului are fisuri.

Recurentul susține că, vinovăția inculpatului a fost confirmată în ședință de judecată și prin declarațiile martorilor Marian Octavian și Neculai Stanislav care au menționat că în rezultatul examinării au depistat că sistemul de semnalizare era schimbat. A menționat că, vizual se observa că sistemul de semnalizare din partea stângă era vădit mai nou decât cel din partea dreaptă. La fel, aceștia au notat că farul din partea stângă a fost înlocuit cu unul nou. Totodată, martorii Neculai Stanislav și Rusu Vitalie au declarat că în urma producerii accidentului rutier au stabilit că cioburile de sticlă depistate la fata locului aparțin automobilului de model „Volvo 740”.

La fel, vinovăția inculpatului rezultă din concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 874/956/885/103 CML din 01.07.2015 în care s-a relevat că, pe automobilul

de model „Volvo-74” cu numărul de înmatriculare XXXXX de asemenea sunt prezente deteriorări caracteristice ale accidentului rutier care au fost înlăturate prin reparație.

Același fapt a fost confirmat și prin raportul de expertiză nr. 7194 din 28 iulie 2015, prin care s-a concluzionat că sectoarele incolore și portocalii ale semnalizatoarelor, ridicate împreună cu farul-bloc stânga și dreapta de la automobilul de model „Volvo 740” se aseamănă respectiv între ele și cu fragmentele de masă plastică incolore și portocalii, ridicate în rezultatul cercetării la fața locului, după componența chimică moleculară a părții organice (vol. III, f.d. 74-76).

În opinia recurentului, decizia instanței de apel de respingere a apelului declarat de către acuzare și achitare a inculpatului, este una neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează expres că „fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor”.

5.2. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Dodon Ion în numele succesorului părții vătămate Antoceanu Nina, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gheciu Sergiu să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse penale echitabile și cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de către succesorul părții vătămate.

În motivarea cerințelor sale, recurentul indică că, în esență Curtea de Apel Chișinău a constatat că urmărirea penală nu a fost una pe deplin eficientă și completă. Cu referire la acest aspect, consideră recurentul că organul de urmărire penală a avut într-adevăr obligația și posibilitatea de a acumula mai multe probe și să întreprindă acțiuni de urmărire penală mai complete și într-un termen mai restrâns, totuși, consideră că și din cumul de probe administrate la etapa urmăririi penale și al cercetării judecătorești vinovăția inculpatului Gheciu Sergiu în comiterea infracțiunilor impute a fost dovedită.

Apărarea consideră că, instanța de apel prin decizia contestată, a constatat că de către organul de urmărire penală nu au fost ridicate înregistrările video de la camerele de filmat de pe obiectivele amplasate pe str. Eminescu mun. Chișinău și pe străzile adiacente, or, Curtea de Apel Chișinău a indicat că organul de urmărire penală a ridicat doar înregistrările video de la SRL "CereX-R", dar urma să le ridice și de la alte obiective (infracțiunea fiind comisă în centrul orașului Chișinău).

Cu referire la acest aspect, menționează că, chiar și în această situație, din înregistrarea video ridicată de la S.R.L. "CereX-R" se constată că la 07.07.2014,

aproximativ la ora 21:45 pe str. Eminescu, în imediata apropiere a locului comiterii infracțiunii, se deplasa un automobil care este de model „Volvo 740” asemănător cu cel ce aparține inculpatului.

Susține recurentul că, Colegiul penal al Curții de Apel a indicat în decizia contestată că, de către organul de urmărire penală nu a fost verificată la etapa urmăririi penale așa-zisa versiune precum că, accidentul rutier ar fi fost comis posibil de o persoană care se afla la volanul unui microbuz de culoare albă, deși instanța de apel a indicat că nu a fost verificată această versiune, totuși decizia instanței de apel este contradictorie la acest capitol, deoarece din rapoartele de expertiză administrate la dosar reiese cu certitudine că cioburile de sticlă și plastic ridicate de la locul infracțiunii sunt de la un automobil de model „Volvo740/760 ” și deci nu de la microbuz de culoare albă. La fel și din înregistrarea video ridicată de la SRL "Cerex-R" se constată că în timpul imediat înainte de comiterea infracțiunii în imediata apropiere a locului comiterii accidentului rutier, se deplasa un autoturism de model „Volvo 740” și nu un microbuz de culoare albă. Printre altele, însăși instanța de apel a constatat că a fost comisă o infracțiune cu ajutorul unui autoturism „Volvo 740” și nu cu un microbuz.

Recurentul mai indică că, la baza deciziei contestate, instanța de apel a pus probele cercetate în prima instanță și probele suplimentare cercetate în instanța de apel, printre care declarațiile martorului Bivol Mariana, care a declarat că a văzut o rutieră albă care a lovit pe un om pe str. Hminescu. Or, aceste declarații nu pot fi considerate veridice, ele contravin faptei constatate atât de prima instanță, cât și de însăși instanța de apel și anume că accidentul rutier din 07.07.2014. ora 21:46 de pe str. Eminescu din mun.Chișinău a fost comis cu un autoturism de model Volvo (a se vedea înregistrările video ridicate de la SRL„Cerex-R" și rapoartele de expertiză administrate la dosar). Mai mult ca atât, acest martor fiind audiat la etapa urmăririi penale a declarat că nu a văzut momentul impactului propriu-zis și că a văzut imediat după impact un autoturism cu botul ascuțit (posibil Volvo 740).

Totodată, în opinia apărării există și probe indirecte care demonstrează că fapta infracțională a fost comisă anume de Gheciu Sergiu. Din materialele dosarului reiese că urmare a impactului, victima Antoceanu Ion a fost transportat la Institutul de Medicină Urgentă, anume acolo unde activează medicul Vlad Ion, care (din declarațiile inculpatului) se cunoaște cu Gheciu Sergiu încă de prin anul 2003. Nu este o coincidență faptul că a doua zi după comiterea infracțiunii și anume la 08.07.2014 dimineața devreme la ora 07:49. 08:35 și 09:02, inculpatul Gheciu Sergiu 1-a telefonat anume pe medicul Vlad Ion, deși Gheciu Sergiu menționează că l-a sunat pe medicul Vlad Ion nu ca să se intereseze de soarta victimei Antoceanu Ion, ci de mama șefului său Cavcaliuc Gheorghe (care la momentul faptelor era în funcția de șef adjunct al

Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova), acest lucru este total neverosimil.

Imediat după accidentul rutier din seara zile de 07.07.2014, medicul în grija căruia urma să se afle victima Antoceanu Ion, este contactat telefonic de persoana care ulterior s-a dovedit că este implicată în accidentul rutier, să întrebe dacă mama superiorului său Gheorghe Cavcaliuc are nevoie de ceva. Și acest lucru îl face de 3 ori la rând (07:49, 08:35, 09:02) înainte și după această dată Gheciu Sergiu nu s-a mai interesat de starea mamei lui Gheorghe Cavcaliuc, însăși Gheorghe Cavcaliuc nu l-a telefonat pe medicul Vlad Ion să întrebe care este starea de sănătate a mamei sale și dacă are nevoie de ceva.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căroră judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra căroră s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit verificând și analizând per ansamblu decizia instanței de apel, raportată la criticele recurenților constată că, instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțele naționale să-și motiveze deciziile (*hotărârea Boldea versus România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

În continuarea aceluiași gând, CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, cu atât mai mult când este în situația pronunțării unei noi hotărâri, și să răspundă argumentat la criticile invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Astfel, Colegiul penal lărgit subliniază că, instanța de apel a comis un șir de erori de drept la examinarea respectivei cauze, după cum urmează:

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel în motivarea soluției sale, în pofida faptului că pronunță o decizie prin care inculpatul a fost achitat de sub învinuirea adusă din motiv că, fapta nu a fost săvârșită de ultimul, constată fapta conform rechizitoriului, menționând că a fost comisă de către o persoană necunoscută.

Prin urmare, instanța de apel prin decizia pronunțată nu a ținut cont de prevederile art. 325 Cod de procedură penală, prin care judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Mai mult decât atât, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul că fapta nu a fost comisă de acesta, în urma sintezei concluziilor indicate la pct. 15 din decizie, instanța de apel a constatat fapta ca fiind dovedită, stabilind că „(...) la 07 iulie 2014, aproximativ la ora 21:46, conducătorul unui autoturism de model „Volvo740”, deplasându-se în mun. Chișinău, str. M. Eminescu (...)”, iar ulterior se concluzionează că „(...) partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma cu certitudine că anume accidentul rutier ar fi fost produs cu automobilul de model „Volvo740” (...)”.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit semnalează prezența temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că „(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.” (*cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06*).

Astfel, se subliniază obligația instanței de a motiva hotărârea, care face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, or, potrivit jurisprudenței constante a Curții de la Strasbourg, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*cauza Suominen vs. Finlandei din 2003, cauza Kuznetsov și alții vs. Rusiei din 2007*).

Totodată, Colegiul penal lărgit subliniază că, deși instanța de apel a enumerat probele cercetate în ședința de judecată la solicitarea procurorului și părții apărării, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, or, în astfel de circumstanțe, concluziile instanței de apel formulate poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii contradictorii decriptivului deciziei.

De asemenea, instanța de recurs ordinar atrage atenția asupra faptului că, instanța de apel casând total denința contestată, nu formulează o motivare factologică în vederea desființării acesteia, or, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit indică că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, totodată să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate în instanța de fond și cea de apel în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. Având în vedere circumstanțele de fapt și de drept supra expuse, totodată în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Vladislav Harti, precum și avocatul Ion Dodon în numele succesorului părții vătămate Nina Antoceanu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui *Gheciu Sergiu XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **02 martie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Boico

Anatolie Țurcan